

A HELYÉNVALÓ ÍTÉLKEZÉS

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. február 04.

Ma egy elég izgalmas témát hoztam, legalábbis számomra izgalmas, de hiszem, hogy mindannyiunkat érint. Egy olyan téma, egy olyan terület, amiről talán nem szívesen hallunk, vagy nem olyan szívesen hallgatunk prédikációkat, mint a megigazulásról, vagy a kegyelemről, vagy arról, hogy Isten mit tett értünk, hiszen ez mindig benne van az üzenetben. De vannak az Igének olyan részei is, ahol tudjátok, a Biblia lapok össze vannak ragadva, amiket nem sokat olvas az ember, mert nem szereti olvasni. De higgyétek el, hogy ami az Igében le van írva, az minden a hasznunkra, a javunkra és az épülésünkre íratott le, és tetszik, nem tetszik, kell erről beszélni és kell erre emlékeztetni magunkat. Ma az ítélkezésről lesz szó. Tudom, hogy nem valami izgalmas téma, vagy lehet, hogy éppen az, sőt! Nemcsak az ítélkezésről, hanem ez egy paradoxonnak tűnhet, a helyénvaló ítélkezésről lesz szó. Nahát, István, ez meg aztán micsoda?

El fogom mondani, mert nagyon sokszor a bibliai igehelyeket, igeverseket elég sajátos módon értelmezik néha egyesek, és úgy vélik, hogy ahogy ők gondolják, azt úgy kell értelmezni, közben nem. A Bibliában nemcsak egy igevers van, hanem sok-sok-sok igevers, és annak az összessége, tehát van egy üzenete. Meg kell vizsgálnunk azt, amikor a bibliai Igéket olvassuk, hogy mikor, kinek, ki mondta, hol mondta, miért mondta, mert ha ezeket figyelmen kívül hagyjuk, akkor kiveszünk igeverseket, és akkor törvényeket osztunk meg. Egy ilyen igevers, amit nagyon gyakran megosztanak keresztények, és sokszor nagyon-nagyon helytelenül idézik, hogy ne ítélj, és nem ítéltetsz, ugye? Persze ezek általában kegyelem-prédikátorok, akik nem a törvényt prédikálják, hanem a kegyelmet, közben a nyakadba borítják mindjárt a törvényt, hogy: ne ítélj, és nem ítéltetsz! Az Ige nem így szól, hanem: Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek – ahogy ezt olvassuk a Máté evangélium 7. részében.

Ma az ítélkezésről lesz egy-két szó, mert nagyon fals elképzelések vannak erről. Egykor én is annyit tudtam róla, amennyit hallottam, meg amennyit tanítottak róla, de higgyétek el, hogy az ítélkezés témaköre, ha erről megértést kapunk, akkor az nagyon-nagyon a hasznunkra, és az épülésünkre lesz. Pál is mondta Timóteusnak, hogy: „Igyekezz, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.” Mi nem a saját véleményünket prédikáljuk innen a pulpitusról, hanem Isten Igéjét és az Ige az igazság és ennek az igazságnak a megismerése tesz bennünket szabaddá. Azért is prédikálok erről, mert mindannyiunkat érint az ítélkezés témaköre.

Egyáltalán mit jelent az, hogy ítélkezés, hogy jön ez ide, mit jelent megítélni valakit, elítélni valakit, mit ír a Biblia az ítélkezésről és az ítéletről? Hasznos ez a számunkra, rossz ez a számunkra, épít ez bennünket, vagy kárhoztat? Bizony, nagy zűrzavar van ennek környékén. Van, aki ebből törvényeket prédikál, legalizációba tesznek embereket, megszegyénítenek, kárhoztatnak embereket. Mi a helyes ítélkezés módja? A Biblia beszél arról, nemhogy ne ítéljetek, hanem ítélnünk kell! Na de mit jelent egyáltalán az ítélet szó? Felolvasom ezt a részt a Máté 7,1-től, és utána egy kicsit elkezdünk elemezgetni, hogy mit jelent az a szó egyáltalán a Bibliában, hogy ítélet, utána sokkal jobban fogjuk tudni értelmezni ezeket az igehelyeket, és sokkal jobban tudjuk a javunkra és a hasznunkra fordítani. Nézzük akkor a 7,1-től:

Máté 7,1–5.

- 1. Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek.**
- 2. Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mérték, olyannal mérnek néktek.**
- 3. Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre?**
- 4. Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vessem ki a szálkát a te szemedből; holott ímé, a te szemedben gerenda van?**

5. Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondoldj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!

Eddig olvassuk. Mondják, ez nem valami felemelő igevers! Nézzük meg, hogy ez a rész honnan van! A Máté evangélium 5. résztől a 7. rész végéig, ez ugye a hegyi beszédnek a része. Jézus tanítja a törvény alatt lévő embereket. Jézus elmondta világosan, hogy nem azért jött, hogy a törvényt eltörölje, hanem hogy a törvényt betöltse. A hegyi beszéd az ószövetségi törvénynek az Isten szerint való értelmezése.

Kiknek szólt ez? A farizeusoknak szólt leginkább, hiszen folyamatosan ítéltették Jézust, folyamatosan ítéletet mondtak mindenki felett és úgy gondolták, hogy náluk van a bölcsék köve. Olyan terheket raktak az emberek nyakába, amik elhordozhatatlanok, ők viszont a kisujjukat sem mozdították. Jézusnak nem amiatt volt a problémája a farizeusokkal, hogy ítéleztek, hanem inkább azzal, hogy nem helyesen ítéleztek. Ez a rész nem arról szól, hogy nem kell ítéleznünk, ez inkább a hogyanról szól. Először azért szeretném, hogyha megnéznénk magát a szót, hogy mit jelent az, hogy „ítélet”. Több jelentése van, ez görögül <krino>, valószínűleg nem jól ejtem, de a fonetikus leírás így szól. Nézzük meg az első jelentését:

1. ítéel, ítéletet hoz, ítéletet mond, bíraskodik
2. elítél
3. dönt, határoz, elhatároz, eldönt
4. megítél, véleményt alkot, véleményt formál (1Kor. 11,13.)
5. szétválaszt, megkülönböztet
6. előnyben részesít, többre becsül (Róma 14,5.)
7. pereskedik (Máté 5,40, 1Kor. 6,6.)
8. ítéletet végrehajt (Jel. 18,20.)

Az Ószövetségben van is egy könyv, a Bírák könyve, ahol Isten bírákat állított, vagy ha Mózes könyvét olvasod, épp a múlt héten volt róla szó, amikor Isten elválasztott hetven embert az Izrael törzséből, hogy ők mondjanak ítéletet Izrael felett. Tehát ez benne van a Bibliában az Ószövetségtől kezdve. Tehát *bíraskodik*.

Van a következő meghatározás, ami elítél. Elítél, ma is vannak bíróságok, a világban is vannak bíróságok és ítéletet hoznak, és a bűnös embert elítélik.

Van egy olyan jelentése is, hogy dönt, határoz, elhatároz, és eldönt valamit. Itt már mindannyian érintettek vagyunk és ezt is az ítélet szó alatt írja a Biblia. Ha kivesszük a szövegkörnyezetéből az *ítélet* szót, akkor lehet, hogy rossz következtetésre jutunk és a saját szánk íze szerint prédikáljuk. Nekem nagyon gyanús, amikor valaki ezt az Igét a fejemhez vágja, mert számomra azt mutatja, hogy neked semmi közöd ahhoz, amit én csinálok és meg ne próbálj engem te megítélni, vagy helyreigazítani, vagy segíteni! Általában azok az emberek teszik ezt, akiknek az életmódja igencsak távol van a krisztusi elvárásoktól és nagyon sokan ezzel az Igével takaróznak, hogy amit csinálnak, az minden rendben van, és ahhoz senki semmit nem szólhat.

De tényleg ezt írja a Biblia? Nem. Ez az ítélet nem erről szól. Amiről még nem szól, hogy itt újszövetségben vagyunk, bár még az időben ez ószövetség, hogy itt nem Isten ítéletéről van szó, és nem Isten ítéletéről beszél a Biblia. Ne ítéelj, mert elítéltetsz. Ugye? Közben a kegyelmet prédikálják. De a mi ítéletünk már hova lett helyezve? Krisztusra lett helyezve, a Róma 8,1 szerint. Talán már tudjátok kívülről is, hogy: „Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak...”. Ugye a kárhoztatás az ítélet, az elítélés. Amikor elítélnék valakit, és bűnösnek mondanak és elkárhozik. Itt nem erről van szó egyáltalán és nagyon tévesen ítélik meg, sőt, még azt sem mondja az írás, hogy ítélezni tilos, hanem azoknak az embereknek mondja, akik ezt nem jól teszik, nem helyesen teszik.

Máté 7,4–5.

4. Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vessem ki a szálkát a te szemedből; holott ímé, a te szemedben gerenda van?

5. Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondoldj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!

Miről szól itt a történet? Arról, hogy nem szabad, hogy a szálka benne maradjon az atyánkfia szemében, de az sokkal rosszabb, hogy a gerenda meg ott van a miénkben és amikor az ítélekezésről van szó, akkor felmerül az a kérdés, hogy miért vagyunk hajlamosak több figyelmet fordítani mások hibáira, mint a sajátunkra és ez az, amiről itt Jézus beszél, hogy igen, rendben van, hogy ítélekezel, ítéletet mondasz valaki felett, vagy valami felett, vagy megítélsz dolgokat, de előtte megméréd-e saját magad ugyanazzal a mértékkel? Megmérjük-e saját magunkat ugyanazzal a mértékkel? A bukott emberi természet és a hústest természetének a sajátossága, hogy könnyebben észleljük és ítéljük meg mások hibáit és gyengeségeit, miközben vakok maradhatunk akár a saját hibáinkra és a saját elcsúszásainkra. Ezért írja itt az Ige, de előbb nézzük tovább az ítélet szó jelentését. Azt jelenti, hogy valaki döntést hoz, az is egy ítélet. Amikor megítélsz egy helyzetet, és egy dolgot, és elhatározol valamit, eldöntesz valamit, akkor mit tettél valójában? Ítélekeztél? Igen, ítélekeztél, mert ítéletet hoztál. Hoztál egy döntést.

A 4. jelentése: megítél, véleményt alkot, véleményt formál.

Majd nézünk igehelyeket, amikor ez kötelezően ajánlott, mondja az Írás. Felszólít, hogy ítéljétek meg, hogy meg kell ítélni! Tehát az úgy önmagában ez az igevers, hogy: Ne ítélj, és nem ítéltetsz, ez így önmagában értelmezhetetlen. Meg kell nézni azt a szöveggörnyezetet, hogy mikor, mire és hogyan mondja az Ige.

5. jelentése: szétválaszt, megkülönböztet.

6. jelentése: előnyben részesít, többre becsül.

Pereskedik. Itt is van egy-két hely, ahol a Biblia ugyanazt a szót ilyen módon említi. Ítéletet végrehajt. A „Ne ítéljétek, és ne ítéltessetek”, önmagában véve ez így rendben van, mert ott van a Bibliában, de ez megint egy, az Ige környezetéből kiragadott mondat, ha csak úgy önmagában használjuk. Az interneten gyakran küldözgetnek ilyeneket is. Mindjárt megnézzük, hogy ezzel szemben mit mond az Újszövetség.

Nézzük meg a Római levelet! Különbséget kell tudnunk tenni az Isten ítélet között és az emberi ítélekezés között. Mi már nem vagyunk Isten ítélete alatt, mert mi már a Krisztusban megítéltünk és ezt nem győzőm eleget hangsúlyozni. Isten szemében te már nem vagy bűnös, te megigazított vagy. Ez azt jelenti, hogy tökéletes vagy? Hogy soha nincs céltévesztésed? Soha nem követsz el bűnt? Mindent jól csinálsz? Mindent jól cselekszel? Én legalábbis nem. Nem tudom, veled hogy van, de bizony vannak dolgok, amiket ki kell, hogy igazítsunk az életünkben. Meg kell, hogy ítéljük magunkat.

Mihez kell, hogy megítéljük magunkat? Ez a másik, amit tesznek emberek. Vagy magukhoz hasonlítgatnak másokat, vagy egy másik emberhez hasonlítgatnak valakit. Ez a fajta ítélekezés, ami nem a helyes ítélekezés, hiszen nekünk van egy mérőszinórunk, van egy mértékünk, amihez nekünk meg kell ítélni magunkat és az nem más, mint Isten Igéje. Lehet, hogy egy-két dologban jobb vagy nálam, vagy jobb vagy a másiknál, vagy lehet, hogy pont fordítva, de egy dolog biztos, hogy mind-egyikünknek van sok-sok kiigazítanivalója az életében. Ehhez bizony meg kell, hogy ítéljük saját magunkat, nem kárhoztatni, nem elítélni, hanem megítélni a cselekedeteinket. Megítélni Isten Igéjéhez képest, hogy helyesen tesszük-e, amit teszünk, vagy nem? Úgy csináljuk a dolgainkat, ahogy azt az Írás mondja, vagy nem? Hol kell kiigazítani az életünket?

Nagyon sok keresztény élet fut válságba. Családok, családi kapcsolatok mennek tönkre pontosan azért, mert a bibliai Igék tetszik, nem tetszik, nem törvények, hanem útjelző táblák. Figyelmen kívül hagyhatod a stop táblát az úton, de ha megállsz a stop táblánál, az megmenti az életedet, vagy a piros lámpa megmenti az életedet, ha megállsz, ha túlmész rajta, és balesetet szenvedsz, akkor annak ki az oka? Nem Isten. Nem a lámpa, hanem az, hogy figyelmen kívül hagyjuk Isten beszédét, Isten vezetését. Felülírhatjuk ezeket, felülbírálhatjuk ezeket, de minden esetben kárt vallunk. Sok ilyen piros lámpa, meg zöld lámpa meg korlát van a szakadék mellett. A korlát nem azért van, hogy akadályozzon téged, hanem éppen azért, hogy megmentsen. Ez Isten szeretete.

Nagyon sokan a kegyelmet félreértelmezik. A kegyelem nem arról szól, hogy az embernek a bűneit, meg a céltévesztéseit igazolja, meg megmagyarázza, mert én a kegyelem alatt vagyok. Igen, írja az Írás, a Korinthusi levélben olvassuk is, hogy mindent szabad nekem, de nem minden használ. Szabad akaratom van arra, hogy bármit megtegyél. A szabad akaratról volt szó pár héttel ezelőtt. Szabad vagyok arra, hogy ne tegyek meg mindent, amit megtehetnék és szabad vagyok arra, hogy megtegyem azt, amit én eldöntöttem, amit én helyesnek tartok. Ez a keresztény szabadság, ez a keresztény szabad akarat. Drága áron vétettünk meg. Azt mondja az Írás, hogy „nem a magatokéi vagytok”. Isten teremtette ezt a világot. Isten adta ide a földre a törvényeket, nevezzük törvényeknek. Isten alkotta meg és Isten írja a játékszabályokat. Egy hívő keresztény részére nem kérdés az, hogy kell-e nekünk igazodni ezekhez a szabályokhoz, vagy nem. Az a keresztény élet, hogy amikor újjászületünk, akkor bejövünk a világból, bekerülünk a Krisztus Testébe. De a gondolkozásunk az ugyanúgy világi, a hústestünk kívánsága az ugyanaz. Mi az, amit tennünk kell? A gondolkodásunkat kell elváltoztatni és folyamatosan növekedni kell. Az én értékrendemet összhangba kell hozni a krisztusi értékrenddel és ez egy folyamat. Nem fog megtörténni egyik hétről a másikra. Bent a szellemünkben új teremtések vagyunk, krisztusiak vagyunk, újjá vagyunk születve. A szellemed tökéletes. Tehát nem arról szól, hogy amikor meghalsz, a pokolba kerülsz, mert valami rosszat elkövettél, bűnt követtél el. Egyáltalán nem erről szól, viszont ez a tény nem hatalmaz fel bennünket arra, hogy úgy éljünk, mint a világ, vagy, ahogy Péter írja, hogy amikor az eb visszatér a saját okádására, a megfürdetett disznó sárnak fertőjébe, mert egy kereszténynek gyümölcsöket kell teremni. Krisztus ezt elvárja tőlünk. Növekednünk kell. Éppen azért váltunk hívővé, hogy ne olyanok legyünk, mint a világ, hanem azért, hogy változzunk.

Azt mondja Jézus, hogy a gyümölcsseiről ismerni meg a fát. A kegyelem üzenetekkel nem lehet igazolni azt, hogy valaki úgy él, mint a disznó. Bocsánat a kifejezésért, de a Bibliából hozom az idézetet, hanem igenis kell, hogy növekedjünk, hogy változzunk. Nagyon sok rossz szokásunk van, legalábbis én még mindig nem végeztem minddel, ha nem hiszitek, kérdezzétek meg a feleségemet. De biztos, hogy neked is van mit kiigazítani az életben. Ha valaki azt mondja, hogy nekem ne szóljon senki, meg ne mondjon senki semmit, meg ne idézzon semmit, akkor taníthatatlan az illető. Az a baj, hogy ott megálltál a fejlődésben, és előbb-utóbb el fogsz bukni valamin. Pontosan ezt szolgálja az igehirdetés, ezt szolgálja Isten Igéje, hogy mi növekedjünk, hogy vegyük észre a tévedésünket, hogy igazítsuk ki magunkat ott, ahol elrontottuk.

Ehhez viszont előbb magunkat kell megítélni és nem a másikat. Ugyanez volt Jézusnak a problémája a farizeusokkal, hogy ők mindenkit megítéltek, de ugyanakkor, ugyanabban ők is vétkesek voltak. Gondoljatok csak a János 8. fejezetére, ott olvassuk a házasságtörésen kapott asszony történetét. Elég súlyos dolog volt annak idején, amikor valakit rajtakaptak, hogy félrelépett. Manapság már a nagy szekularizációban ez sem annyira számít, pedig ez alapvető keresztény érték. Annak idején, ha valaki ilyet tett és rajtakapták, az meghalt. Ott nem volt bíróság, meg hogy miért tette, senkit nem érdekelt. Mit mond a törvény? A törvény azt mondta, ha ezt csináltad, akkor meg kell kövezni téged, meg kell halnod. Jézusnak köszönhetően végül is megmenekült ez a nő a kárhoztatástól meg az ítélettől. Pontosan itt szembesítette Jézus a farizeusi gondolkozással őket. Olyan könnyen elítélték a betű szerint, mert írja az Írás, hogy a betű megöl, a Szellem pedig megelevenít. Tehát igaz ez ebben az esetben is. Ha a törvény írott betűjét alkalmazzák, akkor az a nő nem úszta volna meg szárazon, akkor meg kellett volna halnia, de Jézus pont erre világított rá a farizeusoknál, a farizeusok gondolkodására, hogy aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ.

Mi történt, amikor Isten Szelleme jött és megítélte? A lelkiismeret elkezdte őket vádolni. Olyan könnyen elítélünk másokat, nem? Előtte mérjük meg magunkat is, hogy hogyan is állunk ezzel a dologgal? Amikor megmértettek, akkor, ahogy írva van, hogy „megmértél és könnyűnek találtattál”, Nabukodonozornak a fia. Fölírta Isten egy kézzel a falra neki, hogy megmértél, és könnyűnek találtattál. Bizony, ha mi megmértettünk Isten Igéjében, akkor látnunk kell, hogy bizony nekünk is abban a dologban változtatni kell, mielőtt bárkit, bármit megítélnénk. Ez a rész itt

erről szól. Nemhogy nem kell ítélni, hanem kell ítélni, csak az ítéletet nem a másiknál kell kezdeni, hanem saját magunknál.

Nézzük a Római levél 2. fejezetét! Ezt a részt megint nagyon meg kell vizsgálni, hogy kinek szól ez a levél? Kinek írja Pál apostol? A Biblia mindenkinek szól, de itt ez a rész a pogányokról és a zsidókról szól. Ez nem az újjászületett hívőkről szól. Pál apostol konkrétan megnevezi a pogányokat, és konkrétan megnevezi a törvény alatt lévő zsidókat.

Róma 2,1.

1. Annakokáért menthetetlen vagy, oh ember, bárki légy, aki ítélsz: mert amiben más megítélsz, önmagadat kárhoztatod; mivel ugyanazokat teszed te, aki ítélsz.

Miről van itt előtte szó? A pogányokról, hogy egymás testét megszeplősítették. Az asszonyok elhagyták a férfiakkal való élest. A férfiak egymásra gerjedtek bujaságukban. Istentelen dolog. Mindegy, hogy mit mond akárki, ez egy istentelen dolog. A világnak az értékrendjét, az erkölcsrendjét Isten meghatározta. Bárki, aki akar, átlépheti ezeket. Semmi gond, de az nem azt jelenti, hogy mi ezzel egyetértünk. Nem lehet ezzel egyetértenünk, mert ha Isten azt mondja, hogy szemét, akkor az szemét, akkor az úgy van. Nem kárhoztatni akarunk más embereket, hanem éppen azért kell erről beszélni, hogy meg kell, hogy térjenek – ezt mondja az Írás. Nem én írtam a Bibliát, ez kétezer évvel ezelőtt leíratott, és kész. Nem mondhatjuk erre, hogy ez helyes dolog meg jó dolog. Mindegy, hogy próbálják veled elhíttetni, hogy ez már lassan trendi kell, hogy legyen, hogy valaki lesbikus legyen, vagy homokos legyen. Nem megbélyegezni, nem megítélni akarjuk az embereket, mert ha valaki lop, vagy hazudik, az ugyanakkora bűn Isten szemében, teljesen mindegy. Nincs különbség, de ne mondjuk arra, ami szemét az Isten szerint, hogy az jó! Mi, hívő keresztények ezzel soha nem érthetünk egyet, mert mi Isten mércéje szerint mérünk és a mi mérőszinórunk a kánon, a Bibliának a könyvei és azt kanonizálták, úgy hívják, hogy kánon. A kánon azt jelenti, hogy mérőszinór, nádszál. Ez a mi mérőszinórunk. Ez az isteni értékrend, amit mi hívő keresztények követünk, és nem lehetünk toleránsak azzal kapcsolatban, a cselekedetekkel. Nem a személlyel, a cselekedetekkel és ezt nem lehet tolerálni, mert istentelen dolog, sátáni, ördögi dolog. Világosan írja a Biblia és nyilván ez sok mindent maga után von. Visszamegyünk az 1,27-re, onnan kezdem.

Róma 1,27–32.

27. Hasonlóképpen a férfiak is elhagyván az asszonynéppel való természetes élest, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfiakkal fertelmeskedvén, és az ő tévelygésüknek méltó jutalmát elvették önmagukban.

28. És amiképpen nem méltatták az Istent arra, hogy ismeretükben megtartsák, azonképpen átengedte őket az Isten méltatlan gondolkodásra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek;

A pogányokról beszél itt Pál apostol ebben a részben.

29. Akik teljesek minden hamissággal, paráznasággal, gonosszággal, kapzsisággal, rosszasággal; telve irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölccsel;

Isten rossz erkölcsnek tarja mindezeket.

30. Pletykálkodók, rágalmazók, istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek.

31. Értetlenek, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok.

Ez a pogány világ, sátáni, ördögi gondolkodás. Mit mond az Írás róluk? A Zsoltárok is mondja, hogy ne irigyeld a pogányok gazdagságát, mert semmivé lesznek, elszáradnak, mint a fű. Ne ahhoz a mértékhez szabjuk magunkat, hanem mi a krisztusi mércét állítsuk fel magunknak. Igenis növekednünk kell benne. Növekednünk kell a krisztusi jellemben, föl kell, hogy nőjünk és el kell változnunk Krisztus képére és hasonlatosságára.

Amikor Jézus fölmentette azt a parázna nőt és nem kellett megkövezni, az nem azt jelentette, hogy Jézus egyetértett azzal, amit a nő csinált. Sőt mondta: Menj és többé ne vétkezzél! Tehát a bűn az tönkretesz téged is. A bűn egyébként céltévesztés, Isten teremtett dolgaival való szembenállás, engedetlenség. Az engedetlenség bűne olyan, mint a varázslás bűne – olvassuk Saulnál a Sámuel első könyvében. Tehát erről szól az Írás.

32. Akik jóllehet az Isten végzését ismerik, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképpen cselekvőkkel egyet is értenek.

Meg kell ítélni ezeket a cselekedeteket? Persze, hogy meg kell ítélni, hogyne kellene. Annyira világos a Biblia. Különbözik hogyan tudsz értéket fölállítani magadnak? Tehát meg kell, hogy ítélj egy helyzetet és az nem azt jelenti, hogy egyetértünk a rossz dolgokkal. Nagyon sokan vannak, akik rendetlenül élő, istentelen módon élő, hazug, rágalmozó, csaló embereket vesznek a védelmük alá, ez az úgynevezett személyválogatás. Nem, mert amire Isten azt mondja, hogy rossz és gonosz, az rossz és gonosz. Az mindegy, hogy én tettem, vagy bárki más tette. Az nem használ az illetőnek, ha megsimogatod, hogy jól van, hát nagyon szeretünk téged, mindegy, mit csinálsz, nem számít, mi akkor is nagyon szeretünk!

Persze, nagyon szeretünk, de azt nem szeretjük, amit csinálsz és azzal nem érthetünk egyet. Mert pontosan erről szól a közösség és nem szolgálja a te épülésedet sem. Nem szoktam ilyen Facebook hirdetésekkel olvasni, de földobtam az egyik nap egy kis történetet, azt elolvastam. Egy halálra ítélt írt az anyjának. Lehet, hogy esetleg valakihez elkerült a körötökben is. Azt írta az anyjának a kivégzése előtt: Drága édesanyám, nem az a szeretet, hogy mindent megengedtél nekem. Hanem te azért vagy, hogy amikor eltéveszttem a dolgot, akkor útbá igazítsál engem. Az ő szeretete a fiának a halálát okozta. Ez az ostoba fajta emberi szeretet. A Biblia világosan mondja, hogy a bölcs ember megfeddi a gyermekét. Isten is megfedd bennünket, az Ő Igéjével teszi azért, hogy az útjainkat kiigazítsuk. Mi nem kárhozunk el, csak a világ, mert mi már Krisztusban vagyunk és ehhez bizony meg kell ítélni a dolgainkat, meg kell ítélni a cselekedeteinket és segíteni kell egymást abban, hogyha valaki eltévedett, akkor helyre kell igazítani.

Majd mindjárt olvasom, hiszem, hogy el fogok jutni addig, hogy ezt hogyan tegyünk, mert az nem mindegy. Nem kárhoztatunk valakit azért, mert elrontott valamit. Elsősorban, aki elrontott valamit, olyan helyzetbe került, amikor segítségre van szüksége. Isten is azért adta a Szent Szellemet, hogy segítsen nekünk, hogy segítsen kijönni abból a helyzetből, mert a vesztét, a halálát, a bukását, a betegségét okozhatja és sorolhatnánk tovább. Tehát amik vannak a Bibliában az ítélezésről, azt jobb lesz, ha nagyon-nagyon komolyan vesszük. Azt írja:

Róma 2,1–2.

1. Annak okáért menthetetlen vagy, oh ember, bárki légy, aki ítélsz: mert amiben mászt megítélsz, önmagadat kárhoztatod; mivel ugyanazokat teszed te, aki ítélsz.

2. Tudjuk pedig, hogy az Istennek ítélete igazság szerint van azokon, akik ilyeneket cselekszenek.

Kik lesznek a cselekedeteik alapján megítélve? A világ. Azt hiszik, hogy soha nem kell számot adniuk semmiért. Minden ember számára, aki megszületett erre a világra, erre a földre, el fog jönni a számonkérés órája. Ismerte az Úrnak a végzését, ismerte Istennek a rendelését. És akkor mit mond? Hogy számol el?

Igen, el kell számolni, de senki nem látja, senki nem tudja! Egy valaki biztos tudja. Isten tudja. Mindenkinek el fog jönni a számonkérés órája. Mi, hívők már megítéltünk Krisztusban. Mi Krisztusban vagyunk, a mi ítéletünket Ő magára vette, de mi is oda fogunk állni Krisztus ítélőszéke elé és át fogjuk venni a jutalmainkat. Írja az Írás, hogy mindannyian odaállunk a Krisztus ítélőszéke elé és biztosan lesz egy-két dolog, amin nem tudunk megállni és nem tudjuk megmagyarázni.

Nem hiszem, hogy sok szükség van magyarázkodásra és bizony nagyon sok ember égeti el a jutalmát. Elfüstöl, ami fa, széna, pozdorja, az 1Korinthusi levél 3. részében olvassuk, hogy vigyázzon az ember, hogy mit épít a Krisztusra, szemetet, vagy olyan értéket, ami örökre megmarad. Bármi, amit a világon megszerzel, azt egy napon itt hagyod. Időleges, pár tíz év és vége és ezért a pár tíz évért az örökkévalóságban elnyerhető jutalmakat nagyon sok ember beáldozza, mert talán nem hallott erről tanítást és ezért muszáj erről tanítani.

Tehát a krisztusi élet gyümölcsöket kell, hogy teremjen. Az Ige gyümölcse. A Tituszhoz írt levélben olvassuk, hogy a kegyelem arra tanít bennünket, hogy megtagadván a hitetlenséget, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világban – ezt írja a Timótheus levél, most nem lapozok oda. A kegyelem

tanít bennünket. A kegyelem arra tanít bennünket, hogy elhagyjuk a hitvány életünket, elhagyjuk azokat a dolgokat, amik nem építenek bennünket, nem építik a közösséget, nem építik az embereket. Erről szól a kegyelem és akik azt hirdetik, hogy mindent szabad, mert nem számít, azok nem a kegyelmet hirdetik, mert ez egy hamis kegyelem.

Isten szeret bennünket, ezt értsük meg. Akkor is, ha eltévesztünk dolgokat, akkor is, ha elrontunk dolgokat, de Isten azt akarja, hogy megtérjünk ezekből, hogy jó gyümölcsseink legyenek. A Szellem gyümölcssei le vannak írva a Galata 5,22-ben: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívdesség, jóság, hűség, szelídség. Ezek azok a gyümölcsök, amiket a Szellem megterem, de a szabadság nem a szabadosságot jelenti, hogy semmi nem számít. A zsidókhöz is ír, a törvény alatt lévőkhöz ír itt már a 2. fejezet.

Róma 2,4–5.

4. Avagy megveted az Ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?

A szeretet, Isten szeretete arra indítja az embert, hogy térjen meg a tévelygő útjaiból. Ha tényleg szeret valaki valakit – ugye szeretjük az Urat, ezt nagyon sokan hangoztatják szóval, de a tettek nem követik –, akkor nem teszünk olyat, ami neki szomorúságot okoz.

Isten gyönyörködik benned. Isten szeret téged. Te is szereted a kicsi gyereket, amikor még olyanokat tesz, amikor még nem nőtt föl, nem csapod agyon, nem ítéled el meg, nem dobod a kárhozatra, igaz? Hanem neveled, kiigazítod. Miért? Mert még kiskorú.

Isten nem szeretné, hogy kiskorúak maradjunk, hanem szeretné azt, ha eljutnánk a nagykorúságra. A nagykorúság hol kezdődik? Amikor valaki meg tudja különböztetni, hogy mi a jó és mi a rossz, ítéletet tud hozni. Ez egy ítélet. Meg tudja ítélni a jót és meg tudja ítélni a rosszat. Meg tudja ítélni azt, hogy az az út, ahol most vagyok, az hova vezet. Isten látja a kezdetektől a véget, de ha nem tudod és nem látod, mert én sem látom, de ismerek valakit, aki látja. Megkérdezzük-e az Urat ilyenkor, hogy ez az út hova vezet?

Minden út vezet valahova. Itt van a vetés-aratás törvénye: Amit vet az ember, azt fogja aratni. Tehát amiben mást kárhoztunk, magunkat ítéljük meg. Nézzük tovább:

5. De te a te keménységed és meg nem tért szíved szerint gyűjtesz magadnak haragot a haragnak és az Isten igaz ítélete kijelentésének napjára.

Kiknek szól ez? A zsidóknak, nem pedig a keresztényeknek, mi nem vagyunk a törvény alatt. A zsidók mi által lesznek megítélve? A törvényhez képest lesznek megítélve. Igaz? Mi pedig aszerint leszünk megítélve, aszerint a törvény szerint, amit Isten a szívünkbe írt. Tehát nem fogják elkerülni.

Ezek a farizeusok azt hangoztatták, hogy én az Ábrahám magva vagyok, mi az Ábrahám magva vagyunk, de ezt a Jézust azt sem tudjuk, hogy honnan jött! Tehát nem ismerték föl. Miért nem? Mert nem akarták fölismereni. Mondta Jézus, hogy ne mondjátok azt, hogy Ábrahám a mi atyánk, mert Ábrahám a kövekből is tud fiaikat előhozni, nem ment az meg titeket! Hanem az ment meg, ha azt teszitek, amit a törvény mond – mondta ezt a zsidóknak.

Ők a törvényhez képest lesznek számon kérve. A törvénynek pedig egy baja van, hogy nem lehet betartani, mert a törvény olyan tökéletes, amilyen tökéletes az ember sosem lesz, amíg itt a földön van. Egy ilyen személy volt és van, Jézus Krisztus, aki itt a földön testben járt, aki tökéletes volt, aki tökéletesen megtartotta a törvényt.

Tehát itt a szív keménységéről beszél és bizony nem fogják elkerülni az ítéletet. A 11-es vers azt mondja: Mert nincs személyválogatás Istennél. Itt a pogányokról is ír és a farizeusokról is.

Róma 2,20–25.

20. A balgatagok tanítója, a kiskorúak mestere vagy, bírván a törvényben az ismeret és igazság formáját.

Mit csináltak? Ismerték a betűt, ismerték az igazságot a farizeusok kiskoruktól kezdve. A gyerekeket tanították a Biblia ismeretére, kezdettől fogva.

21. Aki azért mást tanítasz, magadat nem tanítod-é? Aki azt hirdeted, hogy ne lopj, lopsz-é?

Miről szól itt a történet? Hogy mielőtt bárkire, vagy bármire ítéletet mondunk, nézzük meg magunkat, hogy hogyan állunk ehhez a kérdéshez. Bele kell nézni az igazság tükrébe, meg kell vizsgálni magunkat és ha rajtakaptad magadat, hogy valamit nem jól teszel, akkor ki kell igazítani. Nem arról szól, hogy kárhozzatni, nem arról szól az Írás, hogy most elítéljük valakit, hogy lefordjuk a sárga földig, mert Jézus ezt nem így tette.

Jézus nagyon-nagyon szelíden megértette azokkal az emberekkel, hogy rossz úton vannak. Zákheusnak Jézus egy szót sem szólt, hogy figyelj, te csirkefogó gazember, elszedted az emberek pénzét és most menj és add vissza nekik! Jézus nem így állt hozzá, hanem szeretettel állt hozzá. Emberszámba vette azt a Zákéust, akit mindenki lenézett, akit mindenki alávalónak tartott, de Jézus tudta, hogy neki is van esélye. Ez egy óriási megtiszteltetés volt, hogy egy rabbi, az Úr elment és az ő házában vendégeskedett és ez megtérésre indította Zákéust. Senki nem mondta neki, magától azt mondta, hogy visszaadok mindent. Mit csinált? Megért.

Látta magát Jézus tisztaságának a fényében és tükrében és ahogy ebbe belenézett, egy torz képet látott magáról és ezt a torz képet kiigazította. Azt mondta Jézus: Most lett ennek a háznak üdvössége! Nem törvényt zúdított a nyakába és nem ítélte el ott a helyszínen. Ezért mondja a Biblia, hogy önmagunkat kell megítélni. Az ítélkezést ott kell kezdeni, hogy ehhez képest mi hol tartunk, hol van javítani valónk, hol kell kijavítani azokat a dolgokat?

22. Aki azt mondod, ne paráználkoddj, paráználkodsz-é? Aki utálod a bálványokat, szentségtörő vagy-é?

23. Aki a törvényben dicsekszel, a törvénynek megrontása által az Istent gyalázod-é?

24. Mert az Istennek neve miattatok káromoltatik a pogányok között, amint meg van írva.

25. Mert használ ugyan a körümetélkedés, ha a törvényt megtartod; de ha a törvényt áthágod, a te körümetélkedésed körümetéletlenségévé lett.

Tehát van egy szövetség. Ez a szövetség nekik a kőtáblára lett írva. A mi szövetségünk a szívünkbe van beírva, a mi szívünk hústábláira. Miről szólt a törvény? Ha megteszed azt, amit Isten mondott, akkor áldott vagy, ha nem, akkor átok alatt vagy, kész. Ez fekete-fehér volt. Egyértelmű volt. De ott volt Istennek a kegyelme akkor is.

Isten pontosan tudta, hogy nem tudják megtartani a törvényt, éppen ezért engedte meg azt az embereknek, igenis engesztelő áldozatokat mutassanak be a bűnökért. Évente az egész nép bűneiért és ha valaki vétkezett, akkor egyesével is vinni kellett engesztelő áldozatot, kinek-kinek a tehetsége szerint. Van, akinek galambot kellett föláldozni, van, akinek bárányt, van akinek ezt, van akinek azt. Ha elvette, akkor vissza kellett adni. Sőt van a törvényben olyan rész, hogy ha elvette, akkor négyzszeresét kellett neki visszaadni. Tehát meg kellett, hogy térjenek.

A törvény a kiskorúaknak való, amikor még nem tudja eldönteni az ember, hogy az jó, vagy rossz. A Galata levél 3. részében van ez leírva, a Károli fordítása szerint, hogy a törvény a Krisztusra vezérlő mesterünk lett. Eredeti fordítás, hogy a törvény a mi tanítónk lett. A Krisztusra vezérlő mesterünk lett. Tehát a törvény a kiskorúaknak való. Amikor azt írja fel valaki, hogy ne ítélj és ne ítélezz, akkor mit csinált? Már ítélekezett, nem? Tehát ez egy paradoxon, máris törvényt zúdított a nyakadba. Tehát nagyon figyeljünk arra, hogy mit jelent az a szó egyáltalán, hogy ítélekezés és hogy van ez a Bibliában. Menjünk csak egy kicsit még tovább:

Róma 2,28–29.

28. Mert nem az a zsidó, aki külsőképpen az; sem nem az a körümetélés, ami a testen külsőképpen van:

29. Hanem az a zsidó, aki bensőképpen az; a szívnek szellemben, nem betű szerint való körümetélése az igazi körümetélkedés, amelynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.

Azt ígérte nekünk Isten a Jeremiás 31,31-ben, hogy új szövetséget szerzek, nem úgy, ahogy az atyáitokkal szereztem, hanem a törvényemet a szívetekbe írom. Isten azt akarja, hogy mi szabad akarattunkból hozzunk helyes döntéseket. Jakab is mondja, hogy ne csak hallgatói legyünk az Igének, hanem megtartói is. A hit nem az, amiről csak beszél az ember, hanem a cselekedeteink sokkal

hangosabbak, mint a szavaink. Igazából a gyümölcsök a cselekedetektől látszanak. Ezért mondja Jakab, hogy becsapjuk magunkat, ha csak hallgatjuk az Igét és nem cselekedjük. Tehát a kegyelemmel kell élni, de nem lehet visszaélni, a szabadosság nem a kegyelem. A züllött életmóddal való egyetértés megint csak nem a kegyelem, de kell ítélkezni, meg kell ítélni és hadd szóljon helyettem az Ige. Az 1Korinthus 5,9-től olvasom.

1Korinthus 5,9–13.

9. Azt írtam néktek ama levelemben, hogy paráználkoddjatok.

Ez az Újszövetségben van és hívó keresztényeknek íródott. Bizony a korinthusi gyülekezetben nem mindenki volt nagyon szent életű keresztény és nem nagyon látszódtak meg a gyümölcsök, és Pál apostol igencsak nem kímélte őket.

10. De nem általában e világ paráználóival, vagy csalóival, vagy ragadozóival, vagy bálványimádóival; mert hiszen így ki kellene e világból mennetek.

11. Most azért azt írom néktek, hogy ne társalkodjatok azzal, ha valaki atyafi létére parázna, vagy csaló, vagy bálványimádó, vagy szidalmazó, vagy részeges, vagy ragadozó. Az ilyennel még együtt se egyetek.

Pál apostol, te ítélkezel! Ilyet mondani! Tudom, hogy nem szívesen olvassuk ezeket az igehelyeket és nem szívesen nézzük, de benne van a Bibliában és igenis meg kell ítélni az embernek a cselekedeteit.

12. Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívül valókról is ítéletet tegyek? Avagy nem a belül lévők fölött tesztek-é ítéletet ti is?

Akkor most lehet ítélkezni, vagy nem lehet ítélkezni? Mit mond Pál apostol? Ha kivesszük a szövegkörnyezetéből, igenis meg kell ítélni. Később aztán írja Pál apostol, hogy átadjuk az ilyent a sátánnak a test veszedelmére, hogy a szellem megmeneküljön. Kell ítélkezni akkor, vagy nem kell? Vagy minden mehet a közösségekben, ahogyan mi elgondoljuk, semmi nem számít, mindent szabad nekem? Ugye, hogy nem ezt írja az Írás? Mindjárt megyünk tovább, a vége azért sokkal jobb lesz, úgyhogy reménykedjétek, de ezeket a Biblia írja.

13. A kívül valókat pedig majd az Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül.

Tehát a belül valók fölött igenis nekünk, mint a Krisztus Testének a tagja, igenis kell ítélkeznünk! Hogy hogyan, arról majd mindjárt fogok beszélni. Ez nem azt jelenti, hogy jövő héten jöttök és szórjátok egymás fejébe az ítéletet. Nem erről szól ez az üzenet, mert az abszolút nem helyes. Nem a helyes módja annak, hogy megítéljük a másikat. Az emberek ítélkezése nagyon gyakran tükrözi a saját belső konfliktusukat és bizonytalanságaikat. Szükséges az önreflexió, mert a helytelen ítélkezés, a nem megfelelően használt ítélkezés megszakíthatja a közösséget, akadályozhatja az igazi megbocsátást és a gyógyulást. Az ítélkezés nem a másik kárhozvátása, nem a másokra való fröcskölés, nem a másiktól való pletykálás. Jó kis szaftos pletykákat tudnak mondani egyesek a másokra – nálunk ilyen tudom, hogy nem történik. Tudod, mi a baj az ilyen pletykálkodó emberekkel? Rólad is ugyanígy pletykál. A szemébe hízeleg, a háta mögött meg pletykál. Ilyen is előfordul. Tehát ebben is növekednünk kell néhányunknak. Ha magadra ismertél, akkor nem kell jelentkezned, csak magunkban hozunk meg bizonyos döntéseket.

Nézzük meg, hogy kell-e még ítélkezni, mert folytatja Pál apostol, az 1Korinthus 5. után még jön a 6. fejezet is, amely így kezdődik:

1Korinthus 6,1–6.

1. Merészel valaki közületek, ha peres dolga van a másikkal, az igaztalanok előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt?

Itt a *krino* szó szerepel, amit már felolvastam. Pál apostol kimondottan arra biztatja a gyülekezetet, hogy a gyülekezet hozzon ítéletet, hozzon egy döntést, hozzon egy választást, hozzon egy határozatot. Ne ítélj, és nem ítéltesz! Akkor mi van ezzel az igeverssel? Mégsem így néz ez ki. A Bibliában nem minden fehér és fekete. Meg kell nézni az igekörnyezetet, meg kell nézni az igehelyet, meg kell nézni, hogy ki miről, hol, mikor, mit beszél. Nem pedig kiragadunk egy igeverset és akkor azt mondod, hozzám ne érij! Valaki azt mondta egyszer nagyon régen, hogy én csinálom,

amit akarok, te nekem ne mondjál semmit, nekem szabad akaratom van. Mondom, nekem is! Az én szabad akaratom a te szabad akaratedig ér, kicsivel sem tovább.

Ha egy közösséghez tartozunk, ha Krisztushoz tartozunk, akkor eleve megvannak a szabályok. Most nagyon csúnyán fogalmaztam. De ez a szabály be van írva ide a szívedbe, hogy mi helyes és mi nem helyes. Nincs olyan közösség a világon, ahol ne lennének szabályok, vagy erkölcsi normák. Nincs ilyen! Nincs ilyen társadalom. Most a világról beszélek. Gondolj bele, ha nem lennének törvények, akkor mi lenne? Anarchia, nem? Mindenki szabadon gyilkolhatna, rendtelenség lenne, káosz lenne. Miért gondolják az emberek, hogy Isten országában nincs egy rend? Isten a rend Istene. Isten nem a káosz Istene és nem a zűrzavar Istene, igaz? Akkor miért gondolják egyes hívők, hogy nem számít semmi? Ezt a témát most már nem tudjuk kimeríteni tizenöt perc alatt, de a lényeg, hogy nem tehetünk azt, amit akarunk.

Viseljetek gondot az egész nyájra. Ezt mondja Pál apostol, amikor elbúcsúzott az efézusi gyülekezettől. Vigyázzatok, mert jönnek közétek gonosz ragadozó farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak, nem kedveznek az embereknek. Mi mit szeretnénk? Növekedni, bővítködni akarunk, gyarapodni akarunk. Szeretnénk az Ige szerinti gyümölcsöket megteremni. Na, de mi van, ha a paprikádat lepermetezed gyomirtóval? Lesz azon termés? Nem! Ugyanezt teszi a céltévesztés, amikor nem tápláljuk magunkat, hogy jó gyümölcsöt hozzunk, hanem pontosan a méreggel permetezzük le magunkat. Nyilván ez nem egy bölcs dolog, még a természetes síkon sem. Vannak dolgok, amik használnak nekünk, amik a javunkra vannak és vannak, amik ártanak. A felnőtté válást jelenti, hogy az ember el tudja dönteni, meg tudja ítélni, meg kell tudnia ítélni az Ige szerint, hogy ez helyes vagy nem helyes és aszerint kell eljárni. Tudom, hogy vannak rossz szokásaink, amiket le kell vetkőzni. Csípőből, zsigerből jönnek elő azok az istentelen dolgok az emberből, amelyek nem kellene. Tehát működnek ezek a dolgok.

2. Vagy nem tudjátok, hogy a szentek a világ felett fognak ítélni? És ha ti ítéltetek majd a világ felett, arra talán méltatlanok vagytok, hogy jelentéktelen ügyekben ítéltetek?

3. Nem tudjátok-é, hogy angyalokat fogunk ítélni, nemhogy a mindennapi élet dolgait?

Pál mire biztatja a gyülekezetet? Hogy igenis ítéljék meg a dolgokat, ítéljék meg a helyzetet, hozzanak döntéseket és helyes döntéseket.

4. Azért ha a mindennapi élet dolgai felől van törvénykezésetek, akiket a legkevesebbre becsültök a gyülekezetben, azokat ültessétek le.

Van ilyen, hogy legkevesebbre becsült a gyülekezetben? Mint amikor a macskát visszafelé simogatják, úgy érzi az ember magát. A mai megfogalmazásom szerint a Krisztusban nem felnőttek.

5. Megszégyenítésteekre mondom: Hát nincs köztetek egy bölcs ember sem, aki ítéletet tehetne az ő atyjafiai között?

Pál a szemükre rója, hogy nem ítélnék! Akkor most mi a helyzet? Ne ítélj és ne ítéltetsz, ne ítéljetek és ne ítéltettek. Miről szól ott az Írás? Ha kiveszed a szövegkörnyezetből, akkor egy teljesen fals értelmet nyer az egész. Bizony kell ítéletet hozni és van helyes ítékezés.

Tudom, hogy ez a téma, amit ma hoztam, nem nagyon hoz izgalomba benneteket, de sokkal izgalmasabb, higgyétek el, mint mi azt gondoljuk.

6. Hanem atyafi atyafival pereskedik, ráadásul hitetlenek előtt?

Tényleg szégyen, amikor keresztények a bíróságon kötnek ki. Ezt a Biblia mondja, ezt nem én mondom! Akkor ott valami nagyon félrecsúszott. Még valaki erre azt mondja, hogy ez egy szuper jó dolog. Lehet, hogy van egy ilyen ügyed, lehet, hogy belekeveredtél egy ilyenbe, akkor se kárhoztasd magad, de azt mondja az Írás, hogy inkább szenvedd el a kárt. Hagyd rá inkább!

Van még tíz percünk, nagyon sok igeverset kihagytam. Valamit szeretnék azért elmondani, hogy a vége jó legyen. A világban van egy olyan fogalom, hogy *adiaforon* probléma. Lefordítom, máris mondom, hogy mit jelent. Az adiaforon azt jelenti, hogy közömbös. Itt szeretném a Róma 14-re lapozni a Bibliát, hogy tudjunk különbséget tenni, hogy mi az, amit meg kell ítélni és mi az, amit nem szabad megítélni. Miről szól a 14-es fejezet? Ezt fölolvastam, mert hiszem, hogy megértést kapunk

és különbséget tudunk tenni a helyes, a helyénvaló ítélkezés és a nem helyénvaló ítélkezés között. Sok konfliktust okoz.

Róma 14,1–2.

1. A hitben erőtlent fogadjátok be, nem ítélgetvén vélekedéseit.

Tehát bejön az új ember és nem beszél az úgynevezett kánaáni nyelvezetet, amit te beszélsz, hogy az Úr ezt tette, az Úr azt tette, az Úr megsegített. Vigyázzunk erre a pogányok előtt! Nem érti a pogány ezt a nyelvezetet, mert ez számára idegen. Az Úr megáldott, meg ezt nem szabad mondani, azt ne úgy mondjad! Most jött a gyülekezetbe, könyörgöm, ő most jött a világból és mindjárt a harmincéves hitedet ráborítod és megítéled, hogy hogyan beszél. Nem azt mondtam, hogy érts egyet vele, de nem ez a módja, hogy mindjárt a nyakába borítjuk és kárhozzátjuk, még be se lépett az ajtón. Nagyon sok ember ment ki egyébként így ebből a gyülekezetből. Több embert szedtem ki a szuper keresztyének kezéből, aki ráborította mindjárt a kárhozzató ítéletét, még be sem lépett a gyülekezetbe. Nem erről szól! Te sem így kezdted, én sem így kezdtem. Mi is butaságokat beszéltünk, nem? Honnan hoztuk? A világból hoztuk! Azt várod el egy csecsemőtől, aki most született meg, hogy ellássa saját magát? Nem támasztunk ilyen elvárást! Nem szégyenítjük meg mindjárt a bejáratnál. Ebben is föl kell nőni és nagyon vigyázni kell az ítélkezésre!

2. Némely ember azt hiszi, hogy mindent megehet; a hitben erőtlent pedig zöldséget eszik.

Ezt hívják *adiaforon*nak, azt jelenti a szó, hogy közömbös. Közömbös dolog, ami se nem jó, se nem rossz, úgyhogy akár megtetted, akár nem tetted meg, az sem az igazságodul, sem a bűnödül nem szolgál. Ha például valaki vegetáriánus, az se az igazságául, se a bűnéül nem szolgál. Ha valaki húsevő, annak sem szolgál sem igazságául, sem a bűnéül. Ezek az úgynevezett közömbös dolgok! Közömbös dolgok miatt nem ítélünk meg másokat, mert nem üdvösség kérdése az, hogy te zöldségevő, vagy húsevő vagy. Ha szereti a húst, akkor egyen húst, kedves egészségére! Ha meg zöldséget, akkor úgy szintén. Erről beszél a Biblia, hogy ezeket abszolút nem ítélgetjük. Azt mondja, hogy kicsoda vagy te, hogy kárhozzátod a más szolgáját? Miért kárhozzátod? Azért, mert ő zöldséget eszik? Még van itt több minden, nem lesz időm befejezni.

Róma 14,4–13.

4. Te kicsoda vagy, hogy kárhozzátod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon.

Itt van a következő, ami megint nem üdvösség kérdése, hanem közömbös.

5. Ez az egyik napot különbnak tartja a másiknál; az pedig minden napot egyformának tart. Ki-ki a maga megértésének teljességében járjon.

Ő megtartja a szombatot, tartsa meg. Üdvösség kérdése? A másik meg a vasárnapot tartja. Akkor most mi van? Meg kell ítélni? Kárhozzatni kell? El kell ítélni? Nem vagyunk egyformák. Nyilván megvan az oka. Vannak olyan gyülekezetek, akik csak a szombatot tartják, mert a szombat van Istentől és a vasárnap egy istentelen dolog, mert azt a pogányok rendelték el. Tényleg ők rendelték el egyébként. Ha más nyelvekben nézed, ugye a nap napja, a Sunday, a sol invictus hívők, a napimádók ünnepelték, tartottak összejöveteleket vasárnap és annak idején Nagy Konstantin úgy döntött, hogy jó, ez lesz az ünnep, aztán készen van.

Ez üdvösség szempontjából tesz valamit? Nem, de az emberek ilyeneken vitatkoznak. Ilyeneken háborúk törtek ki, ilyenek miatt megölték egymást, ítélkeztek. Normális dolog ez? Nem! Mit okozott ez? Nézzük a hasznát! Az, hogy a sol invictus hívők a keresztyénekről azt hitték, hogy ők is napimádók, mert vasárnap ünnepelnek. Akkor megnézzük, kik ezek! – és sokan krisztushívőkké váltak. Rájöttek, hogy nem a Nap váltotta meg őket, a Nap nem tud üdvösséget adni, a Nap is egy teremtett dolog.

Ilyen dolgokon ítélgetik egymást az emberek. Ma megint megy ez, hogy hamis tanító, meg hamis ez, meg hamis amaz. Nem azt mondjuk, hogy jó dolog, hogy az emberek a Napot imádják, mert bálványimádás. De itt mit mond Pál apostol? Felejtsd már el, ne ezen vitatkozzál, elakadtál egy szalmaszálon és nem megnyered az embert, a pogányt Krisztusnak, hanem elveszíted azt és ezek károkat okoznak.

6. Aki ügyel a napra, az Úrért ügyel: és aki nem ügyel a napra, az Úrért nem ügyel. Aki eszik, az Úrért eszik, mert hálákat ad az Istennek: és aki nem eszik, az Úrért nem eszik, és az is hálákat ad az Istennek.

7. Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának:

8. Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.

9. Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék.

10. Te pedig miért kárhoztatod a te atyádfiát? avagy te is miért vetted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan odaállunk majd a Krisztus ítélőszéke elé.

Erről már az előbb beszéltem.

11. Mert meg van írva: Élek én, ezt mondja az Úr, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja.

12. Azért hát mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek.

13. Annakokáért egymást többé ne kárhoztassuk: hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást.

Miről szól itt? Nem jutok el már a Máté 18-ra, de csak oda lapozom a Bibliámat, mert igazából így nem kerek a történet, mert írja a Biblia világosan, hogy ezt hogyan kell tennünk. Mi a helyes ítélkezés? Mi a helyes ítélet? Mi az, ami az épülésünket, mi az, ami a javunkat szolgálja?

Máté 18,15–17.

15. Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négyszemközt: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát;

A mi Bibliánkban itt van ez az „ellened” szó, az eredeti görögben nincs ott az „ellened”, ha a Csia fordításból olvasod, akkor annyi van írva, hogy ha pedig a te atyádfia vétkezik.

Hogy van ez az ítélkezés kérdése? Ha valaki eltévelyedett, ha valaki nem a helyes úton jár, ha valaki eltévelyedett a krisztusi úttól, akkor mi az eljárás? Dorgálni mindig négyszemközt és dicsérni nyilvánosan. Ez még a világban is szabály. Nem járátjuk le a másikat, nem alázzuk meg, hanem akkor szólunk, amikor látjuk azt, hogy nem jó úton megy, mert árt magának. A gyereked, amikor ki akar szaladni a kamion elé, akkor mit csinálsz? Megfogod, hogy ne tedd, mert kárt okozol magadnak! Ugyanezt tesszük szellemi értelemben, amikor látjuk, hogy valaki nem jó úton megy, akkor el kell vele beszélgetni, meg kell kérdezni tőle, hogy szerinted ez az út hova vezet? Ennek az útnak mi a vége? Átgondoltad? Végiggondoltad? Rá kell döbbsz. Mindezt négyszemközt, kettesben, nem mások előtt. Nem lekiabálni a gyülekezet előtt, hogy mit csináltál, mindenki előtt, hogy megszégyenüljön. Ezt sehol nem tanítja a Biblia, igaz?

Ha bármi olyan dolog van, ami elintézendő és ha ez rád tartozik, akkor személyesen meg kell beszélni. Emberek vagyunk, közösségben élünk, otthon is közösségben élünk, mindenhol közösségben élünk. Az ember egy közösségi lény, arra lett teremtve. Nem jó az embernek egyedül és ahol már ketten vannak, ott lehetnek más elképzelések, sőt, mindig vannak, de ezeket meg lehet beszélni. Tehát azt mondja, hogy négyszemközt. Ha hallgat rád, akkor megnyerted a te atyádfiát.

Mi a cél az ítélettel? Ezt kell látnunk az egész üzenetben, mert ez a lényeg. A cél az ítéletben, hogy ha elrontott valaki valamit, akkor segítsünk neki abban, hogy kiegyenesítse az útjait. Az neki áldására lesz, növekedésére lesz, gyógyulására lesz, és a közösség építésére lesz. Nyilván a megteréshez alázat kell. Amikor valaki megtért, utána nem ítéletjük.

A tékozló fiú eltévedt. Disznókhöz ment, moslékot evett, porig alázza az apját, amikor elkérte a jussát. Amikor végül hazatért, akkor mit csinált az apa? Jól megdorgálta? Azt mondta, hogy na, ugye visszajöttél, na, ugye? Nem tett ilyet! Ez egy sátáni, ördögi dolog. Bocsánat, hogy ezt mondom. De ez nem Isten! Isten neked megbocsátotta minden bűnödöt, amit elkövettél. Gondolj bele, hogy miket követtünk el. Mindegy, mert egy is sok. Isten ezt megbocsátotta! Isten ezt úgy bocsátotta meg, hogy soha nem veti többet a szemedre. A feledés tengerébe dobta. Azt mondja, hogy olyan messze veti tőled a bűneidet, mint a kelet van a nyugattól. Mikor éri utol a kelet a nyugatot?

Soha! Tehát, ha megbocsátunk, ha valaki megtért, mert ez a cél, hogy megtérjen a téves útjaiból, kiigazítsa magát és ha megtért, akkor a szádra cipzárt, meg az enyémre is. Nem hánytorgatjuk föl neki a múltat, miután megbocsátottunk neki, miután ő megtért, mert már Isten megbocsátott neki. Nem ítéletjük, igaz? Menjünk csak tovább.

16. Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsessék minden szót.

Ha nem hallgat rád, akkor még kellene két-három ember előtt beszélgetni vele, hogy figyelj ide, ez így mégse jó. Ha nem hallgat rád, akkor az az ő döntése.

17. Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.

Akkor most kell ítélni, vagy nem kell ítélni? Azt írja a Biblia, megvan ennek a helyes módja. Nem kárhozzatjuk a másikat. Az egész életünk, az egész szolgálatunk, mindannyiunk szolgálata arról szól, hogy épülésre, hogy haszonra legyen. Ezért azokat a káros dolgokat kidobjuk, kiszórjuk az életünkéből, ami a kárunkra van, ami nincs a hasznunkra. Ha valaki úgy dönt, hogy a saját útján akar járni, akkor járjon a saját útján, nem tudsz mit csinálni, el kell engedni. Semmilyen közösséget nyilván azzal nem lehet vállalni. Ezek nagyon komoly döntések és nem könnyű meghozni ilyen döntéseket, de mindannyiunknak az életében ezt meg kell tenni és akkor jönnek az üzenetek, hogy nem jártok szeretetben, hogy jöttök ti ehhez!

Igen, sőt a prófécia is meg kell ítélni. Nincs időm már felolvasni a Timótheus levélből, hogy miről szól a prófécia. Ints, feddj, buzdíts – erről szól a prófécia. Jött egy próféta, mindenki eljött. Itt végig sorban álltak, éppen nem voltam itt, épp nyaralni voltunk és mindenki próféciajára jött elő. Azt mondta valaki, hogy ne ahhoz állj, mert a másik sokkal jobbakat mond! Tehát a próféciaiban benne van az intés is, a feddés is és a buzdítás is. Nem az elítélés, nem a másik kárhozzatása, nem a másik lejáratása, hanem a felépítése szeretetben.

Ebben kell gyakorolnunk magunkat egy kicsit. Úgyhogy jó, hogy ma eljöttetek, hiszem, hogy jól értitek, amiről beszéltem. Nem törvényt akarunk prédikálni és tényleg a kegyelem alatt vagyunk, Isten szeretete alatt vagyunk, de a kegyelem nem ürügy arra, hogy az ember félredobja a krisztusi értékeket, vagy azokkal ne értsen egyet.

Köszönjük az Úr kegyelmét! Hálát adunk Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Amen.**